

Já k To - bě, Ho - spo - di - ne,
hle, v tě - žkém ná - řku hy - nu,
ze sr - dce hlou - bi lkám,
k To - bě se u - tí - kám.
Rač sklo - ni - ti se zno - va, slyš po - ko - rný můj hlas
a lé - kem své - ho slo - va mě u - zdra - vuj a spas!

2. Kde jinde bych se svlačil, / kde jinde spokojím? / Vím, kdybys hříchy vážil, / že stěží obstojím. / Tvá ruka přelaskavá / zná hojné odpouštět / a stačí Ti, když vzdává / čest Tobě hříšný ret.
3. Jen Tebe unavená / má duše vyhlíží; / umdlévá, ptá se, sténá, / kdy Pán se přiblíží? / Jak strážní v temnu noci / čekají jitra svit, / tak touží bez pomoci / ve tvář tvou popatřit.
4. Nuž čekej, Izraeli, / mračna se rozstoupí; / Pán přijde, rozveselí / a tebe vykoupí. / A prodlévá-li chvíli, / přec přijde posléz včas / a v slitování schýlí / se ke tvé skrání zas.